

Przedstawiam GPT-5.2, co to oznacza dla nauczycieli w polskiej szkole.

Wyobraź sobie, że masz obok siebie asystenta, który nie tylko „odpowie na pytanie”, ale potrafi przeprowadzić dłuższy, wieloetapowy proces: od pomysłu na lekcję, przez przygotowanie materiałów, po analizę wyników uczniów i dopięcie wszystkiego tak, żeby to miało sens w praktyce szkolnej. Taki właśnie kierunek ma GPT-5.2, seria modeli zaprojektowanych do pracy profesjonalnej, także z użyciem narzędzi, plików, obrazów, długich dokumentów i złożonych projektów.

W organizacjach, które korzystają z ChatGPT w wersjach firmowych, użytkownicy deklarują realną oszczędność czasu w ciągu dnia. I tu jest ważny haczyk: GPT-5.2 powstał po to, żeby tę oszczędność zwiększyć, ale przede wszystkim, żeby zmniejszyć liczbę drobnych wpadek po drodze, lepiej trzymać kontekst i dowieźć sensowny, uporządkowany efekt końcowy.

Trzy tryby, które nauczyciel odczuje na własnej skórze.

GPT-5.2 Instant to szybki pomocnik do codziennych spraw: krótkie instrukcje, podsumowania, tłumaczenia, szybkie pomysły, komunikaty do rodziców, opisy do dziennika, propozycje aktywności na 10 minut „na start” lekcji.

GPT-5.2 Thinking jest od głębszych tematów: układanie lekcji krok po kroku, praca na długich plikach, analiza błędów w sprawdzianach, budowanie zestawów zadań w kilku wariantach trudności, dopracowanie kart pracy, planowanie projektu klasowego, przygotowanie rubryk oceniania.

GPT-5.2 Pro to wariant do zadań naprawdę trudnych, gdzie bardziej opłaca się poczekać na lepszą jakość: np. duże opracowania, złożone analizy, dopracowywanie długich dokumentów, czy wymagające zadania programistyczne i logiczne.

Co konkretnie poprawiono, w języku szkolnej praktyki.

1) Mniej „halucynacji”, czyli mniej wstydu przy tablicy.

Model ma rzadziej podawać błędne informacje. To nie znaczy, że zawsze ma rację, nadal trzeba sprawdzać, ale różnica w niezawodności jest dla nauczyciela kluczowa, bo w klasie liczy się zaufanie.

Przykład dla szkoły: prosisz o „krótkie wyjaśnienie zasady zachowania energii dla klasy 7” i od razu o „drugi wariant dla liceum”, plus „3 zadania z rozwiązaniami”. GPT-5.2 Thinking częściej dowodzi to w logicznej strukturze i z mniejszą liczbą błędów rachunkowych lub pojęciowych, choć weryfikacja nadal obowiązkowa.

2) Długi kontekst, czyli praca na długich dokumentach bez gubienia wątku.

To ważne, jeśli wrzucasz do czatu: regulamin, statut, procedurę, długi opis projektu, sprawozdanie, raport z ankiety, lub kilka plików naraz. Model lepiej łączy rozproszone informacje.

Przykład dla szkoły: wrzucasz wyniki ankiety z konferencji metodycznej, kilka stron komentarzy i notatek, a potem prosisz o: wnioski, rekomendacje tematyki szkoleń, propozycję planu działań na semestr. GPT-5.2 Thinking łatwiej utrzyma spójność i nie pogubi fragmentów.

3) Lepsza „wizja”, czyli sensowniejsza praca ze zrzutami ekranu, wykresami, panelami.

Jeśli robisz screeny wyników, tabel, wykresów, statystyk, lub pokazujesz uczniom materiały wizualne, model ma lepiej je interpretować.

Przykład dla szkoły: zdjęcie wykresu z doświadczenia na fizyce, schemat obwodu, tabela pomiarów z biologii, albo zrzut ekranu z aplikacji edukacyjnej. Prosisz o interpretację, pytania do dyskusji, oraz wnioski w języku ucznia.

4) Lepsze korzystanie z narzędzi, czyli większa „samodzielność” w złożonych zadaniach.

W praktyce szkolnej to może oznaczać sprawniejsze przechodzenie od: „*zaplanuj*”, do: „*ułóż*”, do: „*dopasuj*”, do: „*podsumuj i przygotuj wersję dla rodzica, ucznia i dyrekcji*”.

Przykład dla szkoły: przygotowanie całego pakietu na radę pedagogiczną: plan, agenda, krótka prezentacja w punktach, karta pracy dla nauczycieli do ćwiczenia, plus mail z zaproszeniem. Jedno zadanie, kilka wyników.

Gdzie GPT-5.2 szczególnie „robi robotę” w edukacji:

- **Arkusze i tabelki:** plan pracy, harmonogramy, analizy ankiet, zestawienia wyników, proste modele oceniania, checklista do obserwacji lekcji.
- **Prezentacje i materiały:** struktura slajdów, konspekty, karty pracy, rubryki, kryteria sukcesu, pytania aktywizujące.
- **Kodowanie i informatyka:** debugowanie, tworzenie zadań, wyjaśnianie błędów ucznia, generowanie przykładów, tworzenie prostych aplikacji edukacyjnych.
- **Praca na dokumentach:** streszczenia, porównania, wyciąganie kluczowych zapisów, porządkowanie wniosków.

Dwie złote zasady, żeby to działało w szkole:

1. **Zawsze proś o wersję „do weryfikacji”.** Poproś, by model na końcu wypisał elementy wymagające sprawdzenia, np. definicje, daty, odniesienia do prawa, obliczenia.
2. **Podawaj kontekst szkolny, a nie tylko temat.** Zamiast „zrób scenariusz”, dodaj: klasa, poziom, cel, czas, styl pracy, ograniczenia, oraz jak chcesz sprawdzić zrozumienie.

Dbajmy o uczniów, ale nie zapominajmy o sobie.

Mariusz Walak